

Toespraak van J.E. de Boer (voorzitter Stichting Belvédère Oranjewoud) t.g.v. de openstelling van de Belvédère-reed; de verbinding tussen Tjaarda's Bos en de Marijkemuoiwei op 23 mei 2014.

Dames, heren,

Tsja, en daar staan we dan (eindelijk) bij een (bijna) officieel geopende Belvédère-reed. En toen ik mijn gedachten eens liet gaan over wat ik daar vandaag eens over zou zeggen gingen mijn gedachten toch vooral terug naar een bijeenkomst op 14 juni 2010.

Toen zaten de Stichting Belvédère, Staatsbosbeheer en de heer Visser (eigenaar van de reed) bij toenmalig Burgemeester De Jonge aan tafel in een soort van Mediationgesprek.

Dit naar aanleiding van herhaalde klachten van overlast door de heer Visser over Belvédère-bezoekers. De klachten betroffen het gooien van rommel vanaf de Belvédère in het land van Visser, nachtelijke bezoeken aan de Belvédère waarbij het land van Visser werd betreden (niet Belvédère-reed, het illegale gebruik van de Belvédère-reed door "normale" Belvédère-bezoekers ondanks duidelijk bordjes van verboden toegang en duidelijke afscheidingen. Eigendommen van Visser werden vernield.

Vanaf dat moment is het initiatief gaan lopen dat uiteindelijk wel heeft geleid tot het openstellen van de reed.

De insteek van de Stichting Belvédère is daarbij geweest dat een (laat ik zeggen officiële) openstelling van de reed in elk geval een deel van de oplossing zou kunnen zijn. Er zou geen sprake meer zijn van illegaal gebruik van de reed en bijvoorbeeld vernielingen aan erfafscheidingen zouden daarmee worden voorkomen.

Daarnaast, en dat is misschien nog wel essentiëler, wij hopen dat er een soort van sociale contrôle bij de toren ontstaat. Immers de toren ligt niet meer aan een doodlopend pad, maar aan een doorgaande verbinding. Ideaal voor een rondje met de hond bijvoorbeeld was de gedachte. Inmiddels is het zelfs veel meer geworden dan dat. De Belvédèrereed is een belangrijke verbinding geworden in het (vanmiddag eerder) officieel geopende Wandelpadennetwerk Oranjewoud.

Bovendien is de Belvédère-reed een essentieel onderdeel van de Brongergea-kuier. Initiatieven die ook het nodige verkeer langs de

toren genereren. Het zou de overlast moeten beperken.

Uiteraard hebben wij als eigenaar van de toren ook alle belang bij sociale contrôle. Niet alleen vanwege de overlast voor anderen, maar ook vanwege de overlast en vernielingen die we zelf ervaren. U wilt niet weten wat en hoe zaken op, aan en rondom de toren met regelmaat worden vernield. In dit kader is het denk ik ook wel aardig om te vermelden dat de Stichting Belvédère onlangs een overeenkomst heeft gesloten met Mountain Netwerk uit Heerenveen. Zij mogen de toren (exclusief) gebruiken voor klim- en abseilactiviteiten. Ook dat levert “verkeer” en sociale contrôle op (en is ook nog een extra attractie voor toevallige passanten).

Om een lang verhaal kort te maken: wij hebben de heer Visser (eigenaar van de reed) bereid gevonden om de reed (onder bepaalde voorwaarden; met name de plaatsing van hekken) openbaar toegankelijk te maken. Onze dank gaat in eerste instantie dan ook nadrukkelijk naar hem uit. (Helaas niet aanwezig vanwege bruiloftsfeest van zijn ouders).

Dus wij waren blij. Niet alleen voor onszelf, maar ook voor het dorp. Een breed gedragen wens (ook verwoord in de Dorpsvisie Oranjewoud) kon daarmee worden gerealiseerd.

Vanaf dat moment zijn we (en dat we was vanaf ongeveer dat moment ook de Stichting Brongergea op de kaart in de persoon van Jan Wagenmakers) aan de slag gegaan met de financiering (en dat was eigenlijk “zo” klaar (met dank aan provincie, gemeente, Staatsbosbeheer, Stichting Brongergea op de kaart en een bijdrage van mijn eigen Stichting) maar ook met het misschien wel lastigste deel van het traject het verkrijgen van een gemeentelijke vergunning om de hekken te mogen plaatsen.

En, om een lang verhaal opnieuw wat korter te maken: wij (de beide Stichtingen) hebben al onze overtuigingskracht in de strijd moeten gooien om de vergunning te krijgen.

Bestemmingsplantechnisch leverden de hekken namenlijk wat problemen op.

De ‘figuurlijke” duit in het zakje van Plaatselijk Belang Oranjewoud in de persoon van Jochem Liemburg, die op zijn geheel eigen

wijze het belang van dit initiatief nogmaals onder de aandacht van de gemeente heeft gebracht, was ons dan ook meer dan welkom.

Ja, en toen de vergunning er eenmaal was, moest het ook nog snel (in alle optimisme over de goede afloop waren de openingshandelingen voor vandaag namelijk al gepland.) Maar het ging ook snel. Met speciale dank aan Titus de Vries (de maker van de hekwerken) en SBB die overige werkzaamheden heeft uitgevoerd. Alles was mooi op tijd klaar zoals u straks ook zult zien.

En dan rond ik af:

En dan ga ik terug naar precies vier jaar geleden, toen de Belvédère toren werd heropend na een grondige tweede restauratie, naar de afsluitende zinnen in de toespraak van de toenmalige voorzitter van de Stichting Belvédère Oranjewoud, de heer Banning (hier vanmiddag overigens ook aanwezig).

Die zei toen:

“En wie weet dames en heren...

Als in 2024 (al over 14 jaar) het 100-jarig bestaan van de Belvédère wordt gevierd, mogelijk met een groot volksfeest, staat deze Belvédère dan te midden van een prachtig recreatief lustoord met de nodige activiteiten, goed bereikbaar door dat dan gerealiseerde wandelpadennetwerk dat al die mooie dingen hier in Oranjewoud met elkaar verbindt.”

Nou er is misschien nog veel te doen voor we het over een recreatief lustoord kunnen hebben, maar de verbindingen (ook het thema van vandaag) zijn er in elk geval nu al.

Dames en heren,
Hartelijk dank voor uw aandacht.